

„ИЗВЪН ОБЕКТИВА“ С ПРОФ. Д-Р ДАНИЕЛА ФЕСЧИЯН

ИВАН ДИМОВ

Проф. д-р Даниела Фесчиян е един от най-изявените преподаватели. Тя е председател на Контролния съвет и един от основателите на Асоциацията на икономическите училища в България – сдружение на УНСС и 36 икономически гимназии, без аналог в Европа. Освен това е заместник-ръководителя на катедра „Счетоводство и анализ“ и има впечатляващи три специализации в сферата на счетоводството от водещи английски университети. Описва себе си като свободолюбива и целеустрелена мечтателка, обожавачка рок музиката и театристите. Тя пръв поканата да ни разкаже за най-забавните моменти от личния и професионалния си живот.

Коя е проф. д-р Даниела Фесчиян извън рамките на университета?

– Кой съм аз – това е вечният въпрос... Всеки човек сам по себе си е прекрасен – както с характера си, така и с външния си вид. Всеки човек е една вселена. Мисля, че притежавам весел характер, старая се да бъда оптимист, да съм позитивна. Обичам да се смея и да разсмивам хората около мен. Достава ми истинско удоволствие, когато чуя нечий смях и заедно с него започвам да се забавлявам и аз! Не съм властна, по-скоро съм решителна и държа, когато искам нещо, то да се случи на момента. Имам силно развито чувство за емпатия и съм готова да помогна, когато някой е в нужда. От дете се увличам от мода. Моделирам тоалети. В детайли познавам колекциите на Лагерфелд от 1983 до 2016 година. Вдъхновен почитател съм на Карл Лагерфелд и на Шанел. Следя catwalk-а на Шанел. Разполагам с последното му издание с повече от 1200 илюстрации на най-интересните им колекции. Обожавам изкуството – особено импресионистите. Притежавам пълните албуми на Лувъра и Ватиканските музеи с всички картини и понякога заспивам, съзерцавайки определен детайл. Спортувам и съм бивша цигуларка. Обичам да пътувам. Голям фен съм на „Междувъздушни войни“ и преди 10 години отидох в Сахара – частта, прилежаща към Тунис, за да видя декорите от първите филми и Солоното езеро, където са заснети някои от сцените. Харесвам мистериозни места – подземните градове на Кападокия например много ме вълнуват.

Най-цирият момент от студентския ви живот?

– О, да! Далечната 1988 година, първият ми 8 декември. С колежи отидохме да празнуваме в с. Ковачевици. Присъгнахме и на пътя ни се изпречи един канал – нещо като малка рекичка. Аз бях подготвила специално моделирана от мен рокля за вечерта и тя беше на закачалка, която държах в ръка, а на гърба си носех раница с останалите аксесоари. За по-бързо решихме да не минем по мостчето, а да прескочим канала. И аз паднах във водата. Въпреки че геройски държах рокята с роклята си високо, тя се намокри цялата. В хотела бяха в шок от визията ми – от мен просто течеше вода, която вървеше към замръзване. Сешоари и ютия нямаше. Или трябваше да си остана в спалнята, или да се появя в новото си полу-мокро и небрежно намачкано ам-плоа. Избрах второто. Танцувах, пях, участвах във викторината и спечелих приза „Мис 8 декември“ на вечерта. Ето това е да ти върви по вода.

Коя е най-комичната ви ситуация като преподавател?

– Станах преподавател в УНСС на 22 години. Бях асистент и водех упражнения. Половин час след началото на семинарното занятие в залата влезе ядосан мъж и ме прикани да напуснем заедно с групата студенти, защото в аудиторията по разписание лекции имал той.

Всеки човек сам по себе си е прекрасен

Отговорих му, че бърка, а той с твърде категоричен тон ми каза: „Момиче, аз съм доцент Иванов“, да речем. Тогава го попитах с насмешливо любопитство: „Извъннете вашето собствено име Доцент ли е?“ Поседва звучен смях откъм студентските банки, колегата напусна аудиторията. След това ме намери и ми се извини, станалите добри познати и до днес се шегуваме със „собствено име Доцент“.

Успяхте ли да сбъднете детската си мечта?

– Разбира се. Аз съм мечтателка и винаги съм мечтала да бъда вълшебна принцеса. Да сбъдвам мечтите на хората и да срещна единствения – принца – точно като в приказките. Преди четири години преживях седем вълшебни дни в Дисниленд в Париж. Сбъднах всичките си детски мечти. Разхождах се в замъка на Беа, срещнах се с Пепеляшка, пробвах стъклена и пантофка, зърнах Слящата красавица, потопих се в почти реални филми. Бях дори в Раматици и преживях всяка секунда от сюжета. Посмях се с Реми, докато ни измитаха с огромна метла в анимацията. Споделех мисли с Алиса в Страната на чудесата и Шанкаря ми понесе кафе, возих се в приказна калаяска, участвах в парада във вълшебния град и се почувствах толкова малка пред величието на светлинното шоу. А принца – него го открих, но в България.

Кой е най-големият ви страх?

– Дааи ще мога да сглоба букета си за 8 март, който получавам под формата на конструктор „Лего“ от любимия. Шегувам се – нямам страхево.

Без какво не може да мине един ваш ден?

– Не мога да си представя ден, който не започва с „добро утро“ и целувката на любимите ми хора и не завършва с „лека нощ“ и целувка за тях.

Какъв е вашият гебуз?

– Мотото ми е, че в живота човек трябва да бѐд едновременно силен и стѐпен. Опитвам се да комбинирам тѐврѐ характер, когато има нужда да проявя сила, и решителност, и женственост, когато трябва да бѐда благодарна.

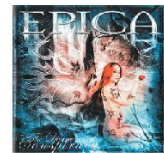
МУЗИКАЛНИЯТ ТОП 5 НА ПРОФ. Д-Р ДАНИЕЛА ФЕСЧИЯН

№1 – „Я свободен“ на Валери Кипелов – „Пронизва ме тази песен, чувам я със сърцето си. Свободата не може да бѐде облянена. Вероятно най-истинската свобода е да бѐдеш себе си“

№ 2 – After Forever на Forlorn Hope

№ 3 – The Divine Conspiracy на Epica

№ 4 – Walking in the air на Nightwish

№ 5 – Следуй за мной – Ария